

رویکردی اصلی

جهت ایجاد زیرساخت داده‌های فضایی

نویسنده: ROBERT BARR

مترجم: اشرف عظیم‌زاده ایرانی (کارشناس ارشد جغرافیا)

در این مقاله زابرست بار^(۱)، ضمن بیان عوایق کناره‌گیری آقای راینسون^(۲) از سازمان نقشه‌برداری انگلستان (Ordnance Survey) اظهار می‌دارد که این امر در آینده جنگی را بر سر کنترل اطلاعات جغرافیایی به وجود خواهد آورد.

جغرافیایی بهره‌مند شوند.
در ماه ژولای سال ۲۰۰۰ سازمان اصلاح و توسعه (IDeA) شرکتی را بین بنگاه اطلاعات دولت محلی (LGIH) و بخش خصوصی یک کمپانی بنام PI^(۴)، جهت ساخت فرهنگ ملی زمین و املاک (NLPG) اعلام نمود. آگهی انتشار یافته در روز اعلام این شرکت، به جلسه گردهم آمی مجتمع اطلاعات جغرافیایی (AGI) اشاره می‌کرد که در آن جلسه فرهنگ ملی زمین و املاک (NLPG) و خدمات ملی اطلاعات زمین (NLIS) مورده بحث و گفتگو قرار گرفتند. تأسیفه نایندگان PI و LGIH که در جلسه فوق شرکت نموده بودند، تعبیلی به انتشار اخبار مربوط به مذاکرات خود در مطبوعات نیمروزی نداشتند.

از آنجایی که نگرانی جامعه اطلاعات جغرافیایی درخصوص طرحها و برنامه‌ها (بیویژه طرح مربوط به شرکت LGIH و PI) ادامه پیدا کرده است، در حال حاضر نیز جلساتی تشکیل می‌گردد تا طرحهای IDeA برای دولت محلی تشرییع شوند و حتی قرار است جلسه ویژه‌ای با شرکت اعضای ارشد

گر چه مدت زمانی طول خواهد کشید تا آثار کناره‌گیری آقای راینسون از اداره نقشه‌برداری Ordnance پدیدار شود، معهداً تحوّلاتی که اخیراً پیرامون ساخت فرهنگ ملی زمین و املاک (NLPG)^(۳) برای پشتیبانی از خدمات ملی اطلاعات زمین (NLIS)^(۴) صورت گرفته، تا حد قابل توجهی موجب ایجاد ناآرامی در جامعه اطلاعات جغرافیایی شده است.

مجتمع اطلاعات جغرافیایی (AGI)^(۵)، ضمن ادامه همکاری با سازمان اصلاح و توسعه (IDeA)^(۶) با جامعه جغرافیایی گستره‌تری درخصوص برنامه‌های مربوط به ساخت فرهنگ ملی زمین و املاک (NLPG) مشورت می‌نماید.

سازمان اصلاح و توسعه (IDeA) به نمایندگی از جانب مستولین محلی، با سازمانهایی نظیر اداره نقشه‌برداری به گفتگو و مذاکره پرداخته و یک شرکت تجاری بنام بنگاه اطلاعات دولت محلی (LGIH)^(۷) را جهت کمک به شهرداریهای انگلستان^(۸) تأسیس نمود. تأسیس این بنگاه اطلاعاتی موجب می‌گردد که شهرداریها به بهترین نحوی از اطلاعات

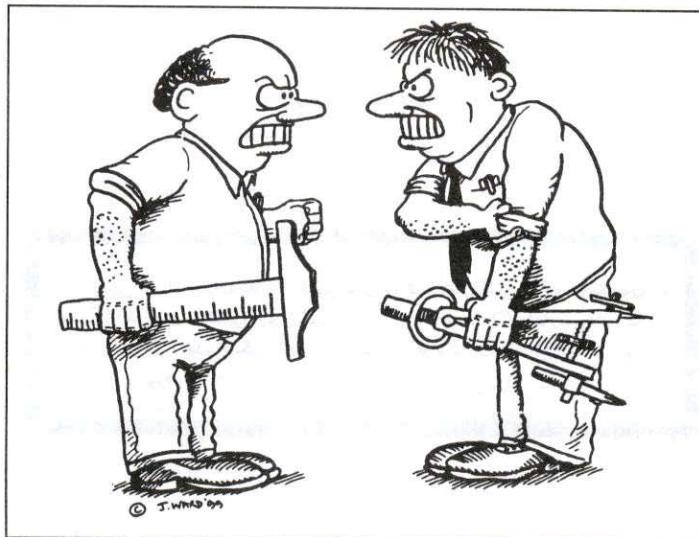
کاربران نیز امتیاز یا حق انحصاری ویژه‌ای در دسترسی به اطلاعات کسب می‌نمایند.

هر تشکیلاتی که موفق می‌شود به انحصاری دست پاید، می‌خواهد خود را منصف، عادل و منضبط نشان دهد. شاید هم این احساس را داشته باشد که باید در جهت منانع عمومی قدم بردارد. اما در واقع، هرچنان انحصاری وجود دارد، مغایرتی بالقوه جلدی و سخت با منانع عمومی بوجود خواهد آمد. به همین دلیل است که بخش‌های کلیدی اقتصاد انگلستان نظری حمل و نقل، خدمات و مخابرات توسط مجمع مستقل قانون‌مند شده‌اند.

من از قبل هم خواستار یک چنین توجهی به اطلاعات جغرافیایی بودم و جای تعجب است که آزادس نقشه‌برداری ملی^(۱۰) آن را غیرلام، هزینه‌بر و همچنین محدود کننده قلمداد کرده و در نتیجه پیشنهاد اتم را درکرد.

رویکرد اصولی

کمیته مدیریت AGI و شورای نیاز به مجموعه‌ای از اصول دارد که بواسیله آنها بتوان تحولات زیرساختی نظری NLPG را مورد قضاؤت و داوری قرار داد. هنگامی که این اصول و مبانی در دسترس باشند

می‌توان با به کارگیری آنها مشخص نمود که آیاتحولات زیرساختی کل‌آدر جهت منانع جامعه اطلاعات جغرافیایی می‌باشد یا خیر؟ هم اکنون شورای AGI مجموعه‌ای از اصول و مبانی را برای NLPG (فرهنگ ملی زمین و املاک) پذیرفته است.

اصول مزبور، سیستم مرتع جغرافیایی را در قلب زیرساخت داده‌های فضایی ملی قرار می‌دهد. تجربه سایر کشورها نشان می‌دهد که این اصول برای نقشه‌های بزرگ مقیاس بسیار خوب، هنوز قادر آنهاست در سطح داشتن نقشه‌هایی بزرگ مقیاس بسیار خوب، هنوز قادر آنهاست.

- سایر اصول پذیرفته شده به این شرح می‌باشند:

* سیستم مرتع از نظر فنی سالم و بی‌نقص است که استانداردهای مصوب و کنترل کیفیت خارجی داشته باشد. اگر چنانچه ساخت تنها یک سیستم

مجمع اطلاعات جغرافیایی (AGI) تشکیل گردد تا رئوس پیشرفت شرکت فوق در ساخت NLPG و همچنین طرحها و برنامه‌های انتشار فرهنگ ملی زمین و املاک بیان گردد.

دیسیسه و توطنه

شاید رابطه بین این برنامه‌ها، یعنی حضور سازمان اصلاح و توسعه (IDEA) در مذاکرات به نمایندگی از جانب دولت محلی و استعفای آقای رایبینسون از ریاست سازمان نقشه‌برداری انگلستان (Ordnance Survey) شایعه‌ای بیش نباشد.

اما این معضل کوچک محلی برای سایر اروپاییان چه نفعی دارد؟ آیا

ممکن نیست که این خود یکی از توطنه‌های انگلستان باشد؟ توطنه‌ای که شرکاء را در جامعه اروپایی خسته و دلسوز نماید؟

به اعتقاد من این وقایع اهمیت زیادی دارند. چراکه ما از هم‌اکنون شاهد جنگی تمام عیار برای تسلط بر اطلاعات جغرافیایی می‌باشیم و از آنچنانی که اطلاعات سرمایه اصلی یک جامعه اطلاعاتی است،

وقوع چنین جنگهایی نیز اجتناب‌ناپذیر هستند.

در دوران استعماری، جنگها و خونریزی‌ها عمدتاً برای در اختیار گرفتن زمین بود. در دوره صنعتی، میزان ازایش با هدف تصاحب اختراعات و قوانین ثبت اختراعات صورت گرفته است. در عصر اطلاعات نیز جدال بر سر عناصر کلیدی زیرساخت اطلاعات می‌باشد.

همانطورکه قبلاً بیز اشاره کردام، مجموعه داده‌های جغرافیایی چنانچه منحصر به فرد و بی‌بدیل باشند، ارزش به مراتب بیشتری در جامعه خواهند داشت. در نتیجه، افرادی که مجموعه داده‌ها را ایجاد کرده و آنها را نگهداری می‌کنند (نقش آفرینان مهم زیرساخت داده‌های فضایی) می‌توانند موقعیتی نظری عرض کنندگان انحصاری داشته باشند. این امر، قادر عظیمی در دسترسی به اطلاعات و قیمت‌گذاری اطلاعات، به این گروه از افراد خواهد داد. حال، اگر همین گروه انحصاری اطلاعات را در اختیار کاربران و احتمالاً در اختیار خدمات ملی اطلاعات زمین (NLIS) قرار دهد، آن گروه از

جدید باید با پذیرفتن مقررات تجاری موجود (بدون اینکه تغییر یابند) ایجاد شوند. به جامعه‌ای پیشتر خدمت شده که متخصصین موجود در آن زیاد باشند و تحول در صورتی امکان‌پذیر است که بتوان به سمت یک سیستم نوین حرکت کرد.

ما فقط می‌توانیم حسنه برآورده که یک یا چند مورد از این اصول بوده که عدم پیروی از آنها موجبات استعمال آقای رایتسون را فراهم آورده است. اگر جامعه اطلاعات جغرافیایی بتواند با دولت به این توافق دست باید که زیرساخت داده‌های فضایی به دلایل اقتصادی حیاتی است، ممکن است این اصول نقطه شروع خوبی محسوب شوند.

منافع ملی بهتر است) بایستی قابل استفاده برای طیف وسیعی از درخواست کنندگان سیستم مرجع باشد.

به علاوه، متخصصات سیستم را بتوان با هزینه معقولی ایجاد کرده و نگهداری نمود. این شرایط نیز تنها در صورتی قابل حصول هستند که منافع و خواست عمومی مانظیر قرار گیرند.

دستیابی به تمام استانداردها تنها در صورت دخالت جامعه اطلاعات جغرافیایی و جلب رضایت آنها می‌رسد.

در صورت پذیرش استانداردها از سوی جامعه اطلاعات جغرافیایی، نیازی به نظرات بر چکوگی تهیه دادها نیست. بعواند، طبق یک استاندارد، مکانیزم گزارش خطاب به این نحو است که همه کاربران قادر به برطرف ساختن سریع اشتباہات نیز می‌شوند.

* یک چنین سیستم مرجع زمینی، چنانچه حق احصاری قانون مند نداشته باشد، نمی‌تواند پیشرفتی داشته باشد. به علاوه چارچوب نظارتی (۱۱) آن نیز نمی‌تواند توسط تهیه کنندگان سیستم مهبا شده باشد.

طبق تعریف، سیستم منحصر به فرد و حاکم از یک حق احصاری بهره‌مند است. از این رو زیرساخت داده‌های فضایی نیز (همانطور که در مخابرات و دیگر زیرساختها چنین است) بایستی در ارتباط با عوامل بیرونی قانون مند شود (در انحصار یک گروه خاص نباشد) و اگر چنانچه سیستمی سعی کند خود را قانون مند نماید، خواهان خواه درگیری منافع (فضاء منافع) به وجود خواهد آمد.

* برای در اختیار گرفتن و استفاده از سیستم مرجع زمینی، بایستی قوانین تجارتی شفاف و روشنی وجود داشته باشد. در اختیار گرفتن و کاربرد مداوم سیستم برای درخواست کنندگان مستلزم اطمینان آنان از ادامه تأمین اطلاعات با قیمت مناسب می‌باشد.

اگر تنها یک سیستم منحصر به فرد موردنظر است، شرایط حصول آن بایستی عمومی شود. یعنی بتوان آن را در بازار و با رقابت آزاد فراهم نمود.

در ایالات متحده، با همکاری بخش‌های دولتی و خصوصی، تحولی در ساخت سیستم مرجع TIGER به وجود آمده و حتی در اینترنت آدرسی برای آن منتشر گردیده است. بعلاوه در چارچوب قانون، اداره پست امریکا، داده‌ها را در اختیار اداره سرشماری می‌گذارد تا به اطلاع عموم برساند. چنین شرایط و فضای بازی از نظر جلب اعتماد در جامعه ضروری به نظر می‌رسد.

* تحول در هر سیستم نیایستی منجر به محرومیت نقش‌آفرینان فعلی در بخش‌های دولتی و خصوصی شود.

ساخت یک بنیان مستحکم

آنچه که مسلم است زیرساخت داده‌های فضایی با یک اشاره به وجود نمی‌آید. بلکه این امر، با تکامل تدریجی آن و ایجاد تغییرات عمدی در مسئولیت‌ها و وظایف موجود و جریان درآمدهای می‌رسد.

در حالی که طبق برخی مدارک و استاندار، به عقیده اروپایی‌ها تحولات

پاورقی

- 1)ROBERT BARR
- 2) Geoff Robinson
- 3)National Land and Property Gazetteer
- 4)National Land Information Service
- 5)National Land and Property Gazetteer
- 6)Improvement and Development Agency
- 7)Local Government Information House
- 8)Britain's town halls
- 9)Property Intelligence
- 10)National Mapping Agency
- 11)Supervisory Framework